

Opozorilo: Besedilo osnovnega predpisa

ZAKON O SPLOŠNI VARNOSTI PROIZVODOV (ZSVP-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina in namen zakona)

(1) Ta zakon opredeljuje pogoje, ki jih morajo izpolnjevati proizvodi, da so lahko dani na trg, določa obveznosti proizvajalcev in distributerjev, ureja vsebino in postopke za posredovanje informacij Evropski uniji, določa vrste nadzora nad varnostjo proizvodov ter ureja ustanovitve in naloge posvetovalnega odbora na področju splošne varnosti proizvodov. S tem delno povzema vsebino direktive ES o splošni varnosti proizvodov (2001/95/ES) in v celoti povzema vsebino direktive EGS o proizvodih zavajajočega videza, ki zaradi tega ogrožajo zdravje in varnost potrošnikov (87/357/EGS).

(2) Ta zakon določa, da se na trg lahko dajejo samo varni proizvodi.

2. člen (razmerje do drugih predpisov)

(1) Ta zakon se uporablja za proizvode, za katere ni posebnih predpisov, harmoniziranih s pravom Evropskih skupnosti, katerih cilj bi bil zagotoviti varnost proizvodov.

(2) Za proizvode, za katere obstajajo predpisi iz prejšnjega odstavka, se ta zakon v celoti uporablja v zvezi z vidiki oziroma vrstami nevarnosti, ki niso urejene s temi predpisi. V zvezi z vidiki oziroma vrstami nevarnosti, ki so urejene s temi predpisi, se določbe druge in tretje točke 4. člena in 5. člena do vključno 8. člena tega zakona ne uporabljajo. Druge določbe tega zakona se uporabljajo, če ti predpisi nimajo enakovrstnih določb.

(3) Izpolnjevanje zahtev tega zakona ne vpliva na odgovornost proizvajalcev oziroma distributerjev za proizvode z napako v skladu s predpisi o odgovornosti za proizvod oziroma s splošnimi predpisi o obligacijskih razmerjih.

3. člen (načelo javnosti)

(1) Podatki, ki so na voljo pristojnim organom in so povezani z nevarnostmi, ki jih proizvodi predstavljajo za zdravje in varnost potrošnikov, so javni. Pristojni organi so dolžni te podatke na zahtevo posredovati prosilcu, pri čemer morajo to informacijo javnega značaja oblikovati tako, da čim natančneje opišejo konkreten proizvod, vrste nevarnosti povezane z njegovo uporabo, in sprejete ukrepe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek niso javni podatki, ki skladno s predpisi predstavljajo poslovno skrivnost. Poslovno skrivnost v smislu tega zakona ne morejo predstavljati informacije v zvezi z varnostnimi lastnostmi proizvodov, ki morajo biti posredovane javnosti, da se varujeta zdravje in varnost potrošnikov.

(3) Varovanje poslovne skrivnosti iz prejšnjega odstavka ne preprečuje prenosa informacij med različnimi pristojnimi organi v Republiki Sloveniji oziroma med njenimi pristojnimi organi in pristojnimi organi držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice) ter Komisijo Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: komisija). Pristojni organi Republike Slovenije, ki prejmejo informacijo, označeno kot poslovna skrivnost, morajo zagotoviti njeno varovanje.

4. člen (opredelitev izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. »proizvod« pomeni vsak proizvod – vključno s proizvodi, dobavljenimi ali uporabljenimi v okviru izvajanja storitev – ki je za plačilo ali brezplačno dobavljen ali dostopen v okviru poslovne dejavnosti, naj je nov, rabljen ali obnovljen. Ta izraz se ne uporablja za rabljene proizvode, dobavljene kot starine ali kot proizvode za popravilo ali obnovo, če je dobavitelj jasno obvestil osebo, ki ji je dobavil proizvod, da je bil ta dobavljen s tem namenom;
2. »varen proizvod« pomeni vsak proizvod, ki v normalnih ali realno predvidljivih pogojih uporabe, vključno s svojo življenjsko dobo in po potrebi z zagonom, montažo in predpisanim vzdrževanjem, ne predstavlja nikakršne nevarnosti ali pa samo minimalno nevarnost, ki se ob primerni uporabi proizvoda oceni za sprejemljivo in skladno z visoko ravno varnosti in zdravja oseb z upoštevanjem predvsem:
 - lastnosti proizvoda, vključno z njegovo sestavo, embalažo ter navodili za montažo in po potrebi za namestitvev in vzdrževanje,
 - vpliva na druge proizvode, kadar se utemeljeno predvideva, da bo uporabljen z njimi,
 - predstavitve proizvoda, označevanja, opozoril in navodil za uporabo in odstranjevanje ter drugih oznak ali podatkov o proizvodu,
 - vrste potrošnikov, ki so v nevarnosti, kadar uporabljajo proizvod, predvsem otrok in starejših.Možnost doseči višjo raven varnosti ali dostopnost drugih proizvodov, ki predstavljajo manjšo stopnjo nevarnosti, ne pomeni, da se proizvod obravnava kot »nevaren«;
3. »nevaren proizvod« pomeni vsak proizvod, ki ne ustreza opredelitvi varnega proizvoda v prejšnji točki;
4. »proizvod zavajajočega videza« pomeni vsak proizvod, ki je po svoji obliki, vonju, barvi, videzu, pakiranju, označevanju, velikosti ali prostornini podoben živilu, čeprav to ni (npr. dišeča radirka), in ga zato potrošniki, še posebej otroci, lahko zamenjajo za živilo in ga lahko vnesejo v usta, sesajo ali zaužijejo, kar lahko predstavlja nevarnost za njihovo zdravje in življenje, ker lahko povzroči zadušitev, zastrupitev, perforacijo ali obstrukcijo prebavnega trakta;
5. »resna nevarnost« pomeni vsako resno nevarnost, ki zahteva hitro ukrepanje pristojnih organov ne glede na to, ali ima nevarnost takojšnji učinek;
6. »proizvajalec« pomeni:
 - proizvajalca s sedežem v Evropski uniji in vsako drugo pravno ali fizično osebo, ki se s svojim imenom, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na proizvodu predstavlja kot njegov proizvajalec, ali tistega, ki proizvod obnovi,
 - zastopnika proizvajalca, če slednji nima sedeža v Evropski uniji, ali uvoznika proizvoda, če ni zastopnika s sedežem v Evropski uniji,
 - drugo pravno ali fizično osebo, ki poklicno sodeluje v dobavni verigi, če lahko njena dejanja vplivajo na varnost proizvoda;
7. »distributer« pomeni vsako pravno ali fizično osebo, ki poklicno sodeluje v dobavni verigi in njena dejanja ne vplivajo na varnost proizvoda;
8. »odpoklic« pomeni vsak ukrep, katerega cilj je doseči trajno ali začasno vrnitev nevarnega proizvoda, ki ga je proizvajalec ali distributer že dobavil ali dal na razpolago potrošnikom;

9. »umik« pomeni vsak ukrep, katerega cilj je preprečiti distribucijo, razstavljanje ali ponujanje nevarnega proizvoda;
10. »RAPEX« pomeni sistem hitre izmenjave informacij v Evropski uniji.

II. VARNOSTNE ZAHTEVE

5. člen (omejitev in prepoved)

- (1) Proizvajalci smejo dajati na trg samo varne proizvode.
- (2) Proizvodov zavajajočega videza, ki predstavljajo nevarnost za potrošnike, predvsem otroke, ni dovoljeno proizvajati, uvažati, izvažati ali dajati na trg.

6. člen (skladnost s predpisi in objavljenimi standardi)

- (1) Šteje se, da je proizvod varen, kar zadeva vidike oziroma vrste nevarnosti, urejene s posebnimi predpisi, ki niso del harmoniziranega prava Evropskih skupnosti, katerih cilj je zagotoviti varnost proizvodov, če izpolnjuje zdravstvene in varnostne zahteve teh predpisov.
- (2) Domneva se, da je proizvod varen, kar zadeva vidike oziroma vrste nevarnosti, opredeljene v slovenskih nacionalnih standardih, pripravljenih na podlagi evropskih standardov in objavljenih na seznamu iz tretjega odstavka tega člena, če je skladen z zahtevami teh standardov.
- (3) Minister, pristojen za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), objavi v Uradnem listu Republike Slovenije seznam standardov, ob uporabi katerih se domneva, da je proizvod varen.

7. člen (druga merila ugotavljanja varnosti)

Če ni predpisov oziroma standardov iz prejšnjega člena, se skladnost proizvoda z zahtevami tega zakona ugotavlja na podlagi:

- slovenskih nacionalnih standardov, pripravljenih na podlagi evropskih standardov, ki niso navedeni v seznamu iz tretjega odstavka prejšnjega člena,
- drugih slovenskih nacionalnih standardov,
- priporočil komisije, ki vsebujejo smernice za ugotavljanje varnosti proizvodov,
- sprejetih kodeksov uveljavljenega ravnanja glede varnosti proizvodov na posameznih področjih,
- stanja tehnike in tehnologije,
- upravičenih pričakovanj potrošnikov o varnosti.

8. člen (inšpekcijski ukrepi)

- (1) Pristojna inšpekcija iz 17. člena tega zakona sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi omeji dajanje proizvoda na trg oziroma odredi njegov umik s trga ali odpoklic, če

obstajajo dokazi, da proizvod kljub skladnosti z merili iz 6. in 7. člena tega zakona ogroža varnost in zdravje potrošnikov.

(2) Če je potrebno za izvršitev odločbe Komisije EU, s katero ta zahteva prepoved oziroma omejitev dajanja na trg in izvoza določenega proizvoda ali skupine proizvodov, ki predstavljajo resno nevarnost, sprejeti poseben predpis, Vlada Republike Slovenije v roku, ki ne sme biti daljši od 20 dni od uradne objave odločbe, z uredbo predpiše način ravnanja proizvajalcev oziroma distributerjev. Pristojne inšpekcije imajo pri nadzoru izvajanja uredbe vsa pooblastila iz 17. člena tega zakona.

III. OBVEZNOSTI PROIZVAJALCEV IN DISTRIBUTERJEV

9. člen (zagotavljanje opozoril)

(1) Proizvajalci morajo v okviru opravljanja svoje dejavnosti zagotoviti potrošnikom ustrezne informacije, ki jim omogočajo oceniti in zavarovati se pred nevarnostmi, povezanimi s posameznim proizvodom ves čas njegove običajne ali predvidene uporabe, kadar takšne nevarnosti niso jasno razvidne brez ustreznih opozoril.

(2) Opozorila iz prejšnjega odstavka ne vplivajo na dolžnost izvajanja drugih zahtev iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

10. člen (druge obveznosti proizvajalcev)

(1) Proizvajalci morajo v okviru opravljanja svoje dejavnosti sprejeti ukrepe, potrebne zaradi lastnosti proizvodov, ki jih dobavljajo, s katerimi si:

- zagotovijo podatke o nevarnostih, ki jih proizvodi lahko predstavljajo,
- omogočijo izbiro potrebnih dejanj za izognitev tem nevarnostim, ki lahko vključujejo ustrezno in učinkovito opozarjanje potrošnikov, umik proizvoda s trga ali odpoklic.

- (2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo vsebovati predvsem:
- navedbo (na proizvodu ali njegovi embalaži) natančnih podatkov o proizvajalcu in proizvodu oziroma njegovi seriji, razen kadar je navedba upravičeno izpuščena,
 - v vseh primerih, kjer je to potrebno, vzorčno preskušanje proizvodov, danih na trg, obravnavanje pritožb in vodenje registra pritožb ter obveščanje distributerjev o teh dejavnostih.

(3) Dejanja iz druge alineje prvega odstavka tega člena izvedejo proizvajalci bodisi na podlagi lastne ocene o njihovi potrebnosti bodisi na podlagi ukrepa pristojne inšpekcije iz 17. člena tega zakona.

(4) Odpoklic se izvede samo, kadar proizvajalci ali pristojna inšpekcija ugotovijo, da drugi ukrepi ne zadostujejo za preprečitev nevarnosti. Odpoklic se lahko izvede po pravih kodeksa uveljavljenega ravnanja na posameznem področju, če tak kodeks obstaja.

11. člen (obveznosti distributerjev)

(1) Distributerji morajo v okviru svoje dejavnosti ravnati s potrebno poklicno skrbnostjo, ki pomaga zagotoviti skladnost proizvoda z ustreznimi varnostnimi zahtevami.

Predvsem ne smejo dobavljati proizvodov, za katere vedo ali bi na temelju lastnih informacij in kot strokovnjaki lahko vedeli, da ne izpolnjujejo varnostnih zahtev.

(2) Distributerji morajo v okviru svoje dejavnosti prispevati k spremljanju varnosti proizvodov na trgu s tem, da posredujejo informacije o nevarnostih, povezanih s posameznimi proizvodi, da hranijo in dajejo na vpogled dokumentacijo, potrebno za ugotavljanje izvora proizvodov, ter da sodelujejo s proizvajalci in pristojnimi državnimi organi pri ukrepih za preprečevanje nevarnosti.

12. člen **(dolžnost obveščanja)**

(1) Če proizvajalci in distributerji kot strokovnjaki na podlagi informacij, ki jih imajo, ugotovijo, da proizvod, ki so ga dali na trg, predstavlja nevarnosti, ki niso skladne s splošno varnostno zahtevo, morajo o tem takoj obvestiti pristojno inšpekcijo.

(2) Če proizvajalci in distributerji ocenijo, da gre za resno nevarnost, mora obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebovati najmanj:

- podatke, ki omogočajo identifikacijo proizvoda ali njegove serije,
- popoln opis nevarnosti, ki jih predstavlja predmetni proizvod,
- vse dostopne informacije, potrebne za sledenje proizvoda,
- opis dejanj, izvedenih za preprečitev nevarnosti, ki ogroža potrošnike.

(3) Minister predpiše obliko in natančnejšo vsebino obvestila iz tega člena.

13. člen **(dolžnost sodelovanja)**

(1) Proizvajalci in distributerji so na poziv pristojne inšpekcije dolžni sodelovati z inšpekcijo pri dejanjih, ki so potrebna za preprečitev nevarnosti, ki izvirajo iz proizvodov, ki jih dajejo ali so jih dali na trg.

(2) Če proizvajalec oziroma distributer v primernem roku, ki praviloma ne sme biti daljši od 10 delovnih dni od poziva k sodelovanju, ne stori vsega potrebnega za izpolnitev svojih obveznosti, pristojna inšpekcija takoj izvede potrebne ukrepe iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona.

IV. POSREDOVANJE INFORMACIJ EVROPSKI UNIJI

14. člen **(obveščanje komisije)**

(1) Kadar pristojna inšpekcija omeji dajanje proizvodov na trg ali zahteva njihov umik ali odpoklic v skladu s 17. členom tega zakona, mora po predhodnem obvestilu ministrstva, pristojnega za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), o izvedenih ukrepih obvestiti komisijo in pri tem navesti razloge za sprejete odločitve. Komisijo mora obvestiti tudi o vsaki spremembi ali odpravi teh ukrepov.

(2) Če pristojna inšpekcija meni, da učinki ugotovljene nevarnosti ne segajo ali ne morejo seči prek ozemlja Republike Slovenije, obvesti komisijo o izvedenih ukrepih, če so ti zanimivi za druge države članice, še posebej če so bili ukrepi sprejeti kot odgovor na novo nevarnost, ki še ni bila zajeta v drugih obvestilih.

(3) Obveščanje v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena se izvede, če se ne izvede priglasitev v skladu s 15. členom tega zakona oziroma v skladu z drugimi predpisi o varnostnih zahtevah za proizvode.

15. člen (priglasitev prek sistema RAPEX)

(1) Kadar pristojna inšpekcija zaradi proizvodov, ki predstavljajo resno nevarnost, sprejme ali priporoči ukrepe ali pa se strinja z dejanji proizvajalcev in distributerjev za preprečitev, omejitev ali predhodno izpolnitev pogojev za njihovo dajanje na trg oziroma v uporabo, mora po predhodnem obvestilu ministrstva sprejete ukrepe in dejanja takoj priglasiti komisiji prek sistema RAPEX. komisija mora obvestiti tudi o vsaki spremembi ali odpravi ukrepov oziroma prostovoljnih dejanj.

(2) Če pristojna inšpekcija meni, da učinki ugotovljene resne nevarnosti ne segajo ali ne morejo seči prek ozemlja Republike Slovenije, obvesti komisijo o sprejetih ukrepih, če so ti zanimivi za druge države članice, še posebej če so bili ukrepi sprejeti kot odgovor na novo nevarnost, ki še ni bila zajeta v drugih obvestilih.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se komisijo lahko obvesti o vseh pristojni inšpekciji dostopnih podatkih, povezanih z obstojem resne nevarnosti, še preden je sprejeta odločitev o izvedbi ukrepov oziroma prostovoljnih dejanj.

16. člen (predpis vlade)

Vlada Republike Slovenije predpiše obliko in vsebino obvestil iz 14. in 15. člena tega zakona.

V. NADZOR

17. člen (inšpekcijski nadzor)

(1) Izpolnjevanje določb tega zakona nadzorujejo inšpekcije v skladu s pristojnostmi za posamezne vrste proizvodov, ki izhajajo iz predpisov o organizaciji državne uprave oziroma iz drugih predpisov, ki določajo njihovo pristojnost in naloge.

(2) Izpolnjevanje določb tega zakona, ki veljajo za proizvode zavajajočega videza, nadzoruje Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

(3) Pristojni inšpektorji imajo poleg pooblastil za ukrepanje, ki izhajajo iz predpisov, navedenih v prvem odstavku tega člena, na podlagi tega zakona dodatna pooblastila, ki jim omogočajo, da:

- a) za vsak proizvod:
 - tudi potem, ko je bil dan na trg kot varen, organizirajo ustrezne preglede o njegovih lastnostih, ki vplivajo na varnost; pregledi se v potrebnem obsegu izvajajo do končne faze uporabe oziroma porabe proizvoda,
 - zahtevajo potrebne informacije od proizvajalca oziroma distributerjev,
 - jemljejo vzorce za izvedbo pregledov varnosti;
- b) za vsak proizvod, ki lahko v določenih pogojih predstavlja nevarnost:

- zahtevajo, da je označen s primernimi, jasno zapisanimi in lahko razumljivimi opozorili v slovenskem jeziku o nevarnostih, ki jih lahko predstavlja,
 - pogojujejo njegovo trženje s predhodno izpolnitvijo pogojev, ki zagotovijo njegovo varnost;
- c) za vsak proizvod, ki lahko predstavlja nevarnost za določene osebe:
- odredijo, da so te osebe pravočasno in primerno obveščene o nevarnosti, kar vključuje tudi objavo posebnih opozoril v medijih;
- d) za vsak proizvod, ki je lahko nevaren:
- za obdobje, potrebno za različne ocene varnosti, preglede in kontrole, začasno prepovedo njegovo dobavo, ponujanje dobave, oglaševanje ali razstavljanje;
- e) za vsak nevaren proizvod:
- prepovedo njegovo trženje in izvedejo potrebne ukrepe za zagotovitev spoštovanja prepovedi;
- f) za vsak nevaren proizvod, ki je bil dan na trg:
- odredijo ali organizirajo takojšen umik in opozorijo potrošnike na nevarnost, ki jo predstavlja,
 - odredijo ali uskladijo, in če je to nujno, organizirajo skupaj s proizvajalci in distributerji odpoklic in uničenje odpoklicanih proizvodov v primernih pogojih,
 - odredijo izročitev proizvoda tistega tipa, katerega primerek je povzročil škodo; proizvod mora biti izročen v nepredelanem stanju glede na sporni primerek.

(4) Pristojne inšpekcije morajo pri izvajanju ukrepov, še posebej tistih, navedenih v točkah od d) do f) prejšnjega odstavka, ravnati tako, da so njihovi ukrepi sorazmerni z resnostjo nevarnosti in da je v največji možni meri upoštevano trenutno stanje znanosti in tehnike glede možnih neposrednih ali posrednih, takojšnjih ali kasnejših nevarnosti za zdravje in varnost potrošnikov (načelo previdnosti).

(5) Če pristojna inšpekcija nima potrebnega strokovnega znanja ali opreme za izvedbo potrebnega pregleda ali kontrole iz tretjega odstavka tega člena, izvedbo takih strokovnih dejanj v okviru inšpekcijskega nadzora poveri usposobljeni instituciji oziroma posamezniku.

(6) Pritožba zoper odločbo, ki vsebuje ukrep iz tretjega odstavka tega člena oziroma ukrep iz 8. člena tega zakona, ne zadrži izvršitve te odločbe. Rok za pritožbo zoper odločbo je osem dni od dneva njene vročitve.

18. člen **(naslovniki inšpekcijskih ukrepov)**

- Pristojna inšpekcija glede na okoliščine naslovi ukrepe iz prejšnjega člena na:
- proizvajalca,
 - distributerje v okviru njihove dejavnosti, še posebej na tistega distributerja, ki izvaja ali je izvedel prvo stopnjo distribucije na ozemlju Republike Slovenije,
 - druge pravne ali fizične osebe, kadar je to potrebno za zagotovitev njihovega sodelovanja pri dejanjih za preprečitev nevarnosti, ki izhajajo iz posameznega proizvoda.

19. člen **(carinski nadzor)**

(1) Carinski organ v okviru običajnih kontrol, ki jih izvaja pred odobritvijo sprostitve proizvodov v prosti promet, zadrži proizvod oziroma serijo proizvodov za tri delovne dni in o tem takoj obvesti pristojno inšpekcijo, če ugotovi:

- da ima posamezen proizvod oziroma serija proizvodov lastnosti, ki vzbujajo utemeljen sum o obstoju resne nevarnosti za zdravje in varnost potrošnikov, če bi bil oziroma bi bila dana na trg in se uporabljala v predpisanih ali razumno predvidljivih pogojih;
- da pri posameznem proizvodu ali seriji proizvodov manjkajo predpisani spremljajoči dokumenti ali predpisana oznaka oziroma da je predpisana oznaka nameščena nepravilno.

(2) Če pristojna inšpekcija v roku treh delovnih dni ne izvede nobenega od ukrepov iz 17. člena tega zakona oziroma če v istem roku carinskega organa ne obvesti o izvajanju teh ukrepov, ta sprostijo začasno zadržani proizvod ali serijo proizvodov v prosti promet, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji za njegovo sprostitvev.

VI. POSVETOVALNI ODBOR

20. člen (posvetovalni odbor)

(1) Za obravnavo vprašanj v zvezi s splošno varnostjo proizvodov se pri ministrstvu ustanovi posvetovalni odbor.

(2) Posvetovalni odbor sestavljajo predstavniki pristojnih upravnih organov, zainteresiranih organizacij potrošnikov, podjetniških zbornic in združenj ter ugledni strokovnjaki s področja tehnične varnosti proizvodov in varstva potrošnikov.

(3) Posvetovalni odbor obravnava vse posredovane informacije iz IV. poglavja tega zakona in predlaga sprejem ustreznih ukrepov za odpravo oziroma zmanjšanje nevarnosti, povezanih s proizvodi. V ta namen zlasti spodbuja in podpira prostovoljne aktivnosti proizvajalcev in distributerjev za zagotovitev varnosti proizvodov ter sodeluje pri oblikovanju kodeksov uveljavljenega ravnanja na posameznih področjih varnosti proizvodov.

(4) Število članov in sestavo posvetovalnega odbora določi minister.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

21. člen (hujši prekrški)

(1) Z globo od 500.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma samostojni podjetnik, ki:

- da na trg nevaren proizvod (prvi odstavek 5. člena),
- proizvede, uvozi, izvozi ali da na trg proizvod zavajajočega videza (drugi odstavek 5. člena),
- ne zagotovi informacij, ki potrošnikom omogočajo oceniti in zavarovati se pred nevarnostjo, povezano s posameznim proizvodom (prvi odstavek 9. člena),
- ne sprejme ukrepov, potrebnih zaradi lastnosti proizvodov (prvi odstavek 10. člena),
- dobavi proizvod, za katerega ve ali bi moral vedeti, da ne izpolnjuje varnostnih zahtev (prvi odstavek 11. člena).

(2) Z globo od 50.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

22. člen (drugi prekrški)

(1) Z globo od 250.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma samostojni podjetnik, ki:

- ne posreduje informacij o nevarnostih, povezanih s posameznimi proizvodi, ali ne hrani ali ne da na vpogled dokumentacije, potrebne za ugotavljanje izvora proizvodov, ali ne sodeluje s proizvajalci in pristojnimi državnimi organi pri preprečevanju nevarnosti (drugi odstavek 11. člena),
- ne obvesti pristojne inšpekcije, da proizvod, ki ga je dal na trg, povzroča nevarnost, ki ni skladna s splošno varnostno zahtevo (prvi in drugi odstavek 12. člena).

(2) Z globo od 25.000 tolarjev do 250.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen (rok za izdajo predpisov)

(1) Izvršilna predpisa iz tretjega odstavka 12. člena in 16. člena tega zakona se izdeta v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

(2) Akt iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona izda minister v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

24. člen (dokončanje inšpekcijskih postopkov)

Inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po predpisih, veljavnih pred njegovo uveljavitvijo.

25. člen (prenehanje veljavnosti in uporaba predpisov)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati zakon o splošni varnosti proizvodov (Uradni list RS, št. 23/99) in pravilnik o proizvodih zavajajočega videza (Uradni list RS, št. 5/2000).

(2) Določbe predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

26. člen (pričetek uporabe globe in izrekanje denarnih kazni)

(1) Višina globe iz 21. in 22. člena tega zakona se prične uporabljati z začetkom uporabe zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/2003).

(2) Do roka iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo za:

1. prekršek iz 21. člena tega zakona:

- pravna oseba oziroma samostojni podjetnik z denarno kaznijo v razponu od 500.000 tolarjev do 5,000.000 tolarjev,
 - odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo v razponu od 50.000 tolarjev do 500.000 tolarjev,
2. prekršek iz 22. člena tega zakona:
- pravna oseba oziroma samostojni podjetnik z denarno kaznijo v razponu od 250.000 tolarjev do 2,500.000 tolarjev,
 - odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo v razponu od 25.000 tolarjev do 250.000 tolarjev.

27. člen
(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

Št. 315-02/99-1/2
Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.
EPA 881-III

Predsednik
Državnega zbora Republike
Slovenije
Borut Pahor l. r.